

عنوان مقاله:

بررسی روش های جبران خسارت معنوی

محل انتشار:

اولین همایش ملی ارتقاء نظام مسئولیت مدنی در حقوق ایران چالش ها و راهکارها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

فرشته کریمی - کارشناس ارشد حقوق ثبت اسناد و املاک

خلاصه مقاله:

موضوع خسارت معنوی، مصادیق، امکان مطالبه و نحوه ی جبران آن از موضوعات نسبتاً پیچیده ی علم حقوق است. در تعاریفی که فقها از مفهوم مطلق ضرر ارایه داده اند، به برخی از اقسام ضررهای معنوی اشاره شده، اغلب کشورها در گذشته، ضرر و زیان معنوی را غیر قابل جبران میدانستند و به این دلیل دادگاه ها از صدور حکم به جبران آن خودداری می نمودند. باتوجه به مبانی حقوق اسلامی و حقوق ایران، قابلیت جبران خسارت معنوی و نحوه ی جبران آنرا اینگونه می توان توجیه واستنباط کرد: قاعده ی لاضرر که از مسلمات فقهی می باشد، برای اثبات مسیولیت مدنی ناشی از خسارت معنوی و روش های جبران آن مورد استناد واقع شده است. علاوه بر قاعده ی لاضرر دلیل دیگر، پیش بینی دیه در مورد صدمات جسمانی منجر به خسارت معنوی می باشد. عقلاً نیز به جبران خسارت معنوی وارد شده بر اشخاص حکم می کنند. در نظامحقوقی ایران نیز خسارت معنوی قابل جبران است. در فقه اسلامی برای جبران ضررهای معنوی، روش شناخته شده ای وجود ندارد، اما شیوه های متداول در حقوق عرفی و موضوعه، در فقه نیز قابل پذیرش به نظر می رسد؛ زیرا روشهای جبران خسارت معنوی، اموری نسبی و برآیندی از اندیشه های حقوقی و اجتماعی هر عصر هستند؛ و از سکوت و عدم ردع شارعی توان رضایت و حکم شرعی را دریافت. بنابراین می توان اظهار داشت که پذیرش جبران مالی و انواع جبران های غیر مالی بهمنظور ترمیم ضرر معنوی در فقه اسلامی قابل توجیه و دفاع است.

کلمات کلیدی:

مسیولیت مدنی، خسارت، جبران، لطمه روحی، خسارت معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832647>

